

Cộng cỏ gà
- Hoa Niên -

Thoáng chút băng khuâng mùi hương cỏ
Chất ngất bụi ngủi đơm hương quê

- o O o -

- Ê, gáo dừa ra đây chơi đá gà hông mày ?

Nhỏ làm thỉnh, làm bộ mặt giận quay đi chỗ khác như không nghe tuy trong bụng đang tức anh ách.

- Ê, gáo ... à quên Ca à

- Tao tên Nhã Ca nghe thằng khờ. Mày mà kêu tao bằng gáo dừa tao méc má mày đánh cho coi .

- Dzậy chứ mày kêu tao bằng thằng khờ chi

- Ai biểu mày kêu tao trước chi, hu hu ...! ...!

- Lêu lêu mắc cỡ, con nhỏ mít ướt kia tui bây ời

Mặt mũi tèm lem nước mắt nhỏ chạy qua nhà thằng "khờ" méc má nó. Má thằng "khờ" cho nhỏ cục kẹo là nín ngay, đúng là con nhỏ ham ăn. Tuy nhiên ngay sau đó thằng "khờ" bị một trận đòn đả đời vì cái tội dám kêu nó là "gáo dừa".

Nhà hai đứa con nít sát vách nhau bằng một hàng rào trồng đầy trái khồ qua . Hai đứa con nít chơi thân với nhau, tuy thằng "khờ" luôn luôn bị đòn vì cái tội những nhẽo của nhỏ. Tuy vậy hai đứa con nít giận nhau chưa đầy năm phút rồi lại chơi lại với nhau .

- Ê, Kha hồi nãy mày rủ tao chơi cái gì ? - Nhỏ làm hòa

- Hic, hic tao tính rủ mày chơi đá gà. Hic, hic cỏ gà ở đằng đám cỏ kia bụi lắm. Thằng nhỏ vừa xoa cái bàn ngồi vừa nói .

- - đầu dzậy ? Nhỏ toe toét cười để lộ hàm răng sún hậu quả của việc ham ăn kẹo .

- Đi, tao chỉ cho nhưng mày không được méc má tao để tao bị đòn nữa ghen.

- Ủ, dzậy mày cũng đừng kêu tao là " gáo dừa " đi thì tao hồng méc với má mày nữa .

Nói xong thằng nhỏ lon ton chạy trước để dẫn đường. Chỗ thằng nhỏ nói là một đám cỏ xanh, mà tui nhỏ thường gọi là cỏ gà. Chúng thường rủ nhau đi hái những cây cỏ có cái "móng gà" thiệt to để chơi cho dai sức. Tuổi thơ của con nít là như vậy, thường gắn bó với những gì mộc mạc đơn sơ đằm thắm. Có bữa, hai đứa con nít đi hái đầy những cỏ gà, chơi chán chúng lại bỏ quên ở một khúc sân vắng. Ngày tháng những cộng cỏ gà trông queo như sự lãng quên của hai đứa con nít. Một bữa con nhỏ lại tình cờ phát hiện những cây cỏ gà khô ở góc sân. Nhỏ bắt đầu đem gom đầy cả hai tay . Nhưng chính nó cũng không biết làm vậy để làm gì. Nó chỉ xem đó như là một trò chơi " mới " của nó để thay thế cho trò chơi đá gà " cỏ xưa" đ chán.

- o O o -

- À, con ngồi chơi chút ghen, để bác kêu nó ra, Nhã Ca à, có Kha chờ con đi học nè !

- Dạ con ra liền. Bộ mặt tươi rói, nhỏ "móc lò" xã giao .

- Ủa, sao bữa nay "tốt bụng" mà chờ Nhã Ca vậy ?

- "Tốt bụng" từ lâu rồi chứ đâu có đợi đến giờ này đâu . - Kha dí dỏm trả đũa .

- Bộ tính nhờ vả đây phải không ?

Nhỏ dăm chiêu suy nghĩ.

- Thì cũng có chút chuyện.

- Hình như Di-m Hằng là bạn thân của nhỏ hả ?

Nhã Ca thoáng chút ngạc nhiên, pha lẫn sự cô đơn thoáng qua tim. Kha vẫn vậy, vẫn xem nhỏ như một đứa em không hơn không kém. Hai đứa con nít ngày xưa đã không còn chơi chơi gà với những cộng cỏ nữa .

Một thoáng băng khuâng mà nhỏ ước mình là cộng cỏ gà, cũng không muốn làm Nhã Ca, nhỏ ước mong nhỏ sẽ là ... Di-m Hằng. Sự thật bao giờ cũng làm cho nhỏ phải đương đầu, nhỏ cười giả dối mà nghe hơi cay trong mắt.

- Thích Hằng hả ?

Kha gật đầu .

- Nhỏ làm mai được không ?

- Nhưng phải hơn " hao tốn " à. Nhỏ pha trò. Thôi Kha đi trước đi .

- Sao vậy ?

Nhỏ lắc đầu mà nghe mận đắng bờ môi . Cố làm bộ mặt giả dối bình thường nhưng nghe nhịp đập của con tim đang vỡ nát.

- À quên, chiều nay ăn kem không ?

- Mau vậy ?

- Có người bao mà, Khánh thích nhỏ đó, bí mật " tâm sự " cho " em gái " nghe thôi ghen. Thấy hấn cũng là " thần tượng" lắm ghen. Nhỏ sao ?

- Cũng được. Nhỏ lấp lửng

Nhỏ quay mặt đi như muốn quay lưng với tất cả. Nhỏ luyến tiếc cọng "cỏ gà" ngày xưa . Kha quên nhưng nhỏ không muốn quên, nhỏ sẽ giữ tất cả kỷ niệm và Kha . Giọt nước mắt chảy dài trên má, nhỏ mím môi, nghe băng giá.

- o O o -

Mùa này ở Việt Nam phượng bắt đầu trở bông đầu mùa, lác đác vài con ve sầu cũng ra sức biểu diễn điệu nhạc buồn muôn thuở. Tình cảm của những người học trò cũng trải lòng bằng khuâng man mác buồn. Hơn ai hết Nhã Ca nghe lòng trống rỗng, vô vị, nhỏ nghe vừa xa cách vừa nhớ nhung. Nhỏ muốn ôm gọn bầu trời trong tay mình vì nhỏ vừa đánh mất một điều . Những chiếc lá khô rụng vàng dưới chân, nâng niu từng chiếc lá trong tay mà rất bồng bần tay . Nhỏ chơi với buông mau, chiếc lá xoay xoay theo cơn gió bay xa, đi thật xa ...

- o O o -

- Dạ chào bác.

- Có gì không con ? Má Nhã Ca mỉm cười nhân hậu, ánh mắt chứa chan một tình cảm thương yêu trìu mến.

- Dạ, Nhã Ca nói về thăm ngoại, mà sao lâu quá không thấy lên vậy bác ?

- Má Nhã Ca thay đổi sắc mặt, lấm lét ngó trước sau, trả lời nhỏ vừa đủ nghe .

- Nó vượt biên hơn tháng nay rồi cháu .

- Ủa vậy sao ... ? Kha bỏ lửng câu hỏi

- Đâu có dám công khai cháu .

- Vậy có thư gì chưa bác ?

- Chưa, con.

- Vậy xin phép bác con về, có tin Nhã Ca cho con biết.

- Ừ con về.

Kha nấc nghẹn từng tiếng nghe khô đắng trong cổ họng. Vài cánh phượng lả tả rơi phủ hai bên đường. Kha bước chân mà nghe lòng buồn khó tả. Vài cọng cỏ gà nằm khô cứng dưới cái trưa hè nắng gắt. Kha nhặt từng cọng cỏ khô áp vào tim mà nghe man mác nhớ dáng một người . Văng vẳng đâu đây một điệu nhạc quen thuộc, mà lúc này Kha thấy lòng mình trải theo từng câu hát người ca sĩ " Tình chết không đợi chờ, tình xa ai nào ngờ, tình đã phai nhạt màu , còn đâu ? ... "